Een enkel puntje uit de rede van de heer H. Wiegel (fractievoorzitter van de VVD in de Tweede Kamer) tijdens de Algemene Vergadering van de VVD-op vrijdag 19 maart 1982 in de Schouwburg te Venlo.

EMBARGO tot 20.00 uur

Buiten het parlement trekken allerlei politici van de regeringspartijen een grote broek aan, in de Tweede Kamer blijft er van hun verhalen weinig over.

Dat geldt vooreerst D'66, dat het "ongehoord" vond dat de premier naar Z-0 Azie ging om orders te halen, het uitblijven van de Voorjaarsnota kritiseerde, eiste dat de nota er voor 1 april moest .zijn en dreigde met een kabinetscrisis.

Gisteren bleef daar in de Tweede Kamer niets van over. Over de reis van de premier sprak Brinkhorst met geen woord.. D'66 stemde tegen onze motie waarin het uitblijven van de Voorjaars- nota werd betreurd en waarin gevraagd werd om verschijning van de nota rond 1 april. En Terlouw's idee van nieuwe verkiezingen was blijkbaar door Van Mierlo al zo krachtig weggeblazen, dat we ook daar niets meer over hoorden. Kortom, een volledige afgang..

Alleen na het debat (waarom dat niet in de discussie gedaan?) werd bekend dat D'66-kamerlid Engwirda aan premier Van Agt schriftelijke vragen had gesteld over diens commentaar op de aanval van Terlouw op het vorige kabinet. Een afdoend commentaar Want de Minister-President, loyaal en correct als hij is, kwalificeerde de beweringen van Terlouw als "volstrekt onwaar, onjuist".

De vraag van Engwirda aan de M-P zijn oordeel over Terlouw’s standpunt te heroverwegen is een domme vraag, aan de verkeerde bewindsman gericht. Dom, gezien het karakter van de M-P ¡en aan de verkeerde gericht omdat beter aan de minister van Economische Zaken had kunnen worden gevraagd voortaan de waarheid te spreken en voor het overige al zijn tijd te besteden aan zijn werk.

D'66 heeft vroeger het beeid van zich opgeroepen als een partij van redelijkheid en zakelijkheid. Dat heeft die groep veel aanhang opgeleverd.

Daarna is dat beeid gaan schilferen: door de blokkade van D'66 van CDA en VVD, door een onthullend boekwerkje over die partij en door het oordeel van de gehele pers over het beleid van een van de ministers. Nu is voor ieder zichtbaar dat de leiding van D'66 niet tegen zakelijke kritiek kan en zich zo aangeslagen voelt dat men wild om zich heen aan het slaan is. D'66 prikt zo de eigen ballonnen door.